

Sygnatura akt *XI C 1713/15*

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej, Wydział XIV Cywilny w składzie:

Przewodniczący: ***SSR Małgorzata Bojarska***

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2016r. we Wrocławiu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z ***siedzibą we W.***

przeciwko M. W.

o zapłatę 16 405,23 zł.

powództwo oddala.

Sygn. akt XI C 1713/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) we W. w pozwie z dnia 27 sierpnia 2015r. domagała się zasądzenia od pozwanej M. W. kwoty 16 405,23 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i przyznania zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że pomiędzy pozwaną a (...) Bankiem S.A. w dniu 20 czerwca 2005r. zawarta została umowa kredytu nr (...), na podstawie której pozwana otrzymała określona sumę pieniężną i zobowiązała się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w tej umowie. Pozwana nie wywiązała się z przyjętego na siebie zobowiązania wobec czego niespłacona wierzytelność stała się wymagalna wraz z kwotą odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia. Pozwana została wezwana do zapłaty, jednakże bezskutecznie. Wobec powyższego wierzytelność w dniu 12 września 2012r. została przelana na podstawie umowy przelewu wierzytelności zawartej pomiędzy pierwotnym wierzycielem a stroną powodową. Na zadłużenia składa się kwota 5620,99 zł. z tytułu należności głównej, skapitalizowane odsetki w wysokości 10784,24 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 września 2012 r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. we W. a stroną powodową zawarta została umowa sprzedaży wierzytelności. Bank oświadczył, że przysługują mu wierzytelności, wynikające z zaciągniętych i niespłaconych pożyczek i kredytów, zgodnie z treścią załącznika nr 1 do umowy. Bank oświadczył, że przenosi, z zastrzeżeniem par. 3 ust. 6, na cesjonariusza wierzytelności w stosunku do dłużników, których wykaz wraz z wysokością zobowiązań stanowi załącznik nr 1 do umowy. Strony umowy ustaliły, że jeżeli nabywca nie zapłaci do dnia wskazanego ceny za nabywane wierzytelności, to cedentowi będzie przysługiwało prawo odstąpienia do umowy.

dowód:

- umowa sprzedaży wierzytelności z dnia 12 września 2012r. k – 9-10,

Sporządzony został druk o nazwie „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji” , gdzie wskazano imię i nazwisko pozwanej, numer Pesel, adres zamieszkania, kapitał, odsetki i koszty.

dowód:

- druk „wyciąg elektronicznego załącznika do umowy cesji”, k. 11;

W dniu 21 sierpnia 2015r. strona powodowa na podstawie art. 194 ustawy z dnia 27.05.2004r. o funduszach inwestycyjnych wystawiła „wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej”, w którym oświadczyła, że w dniu 12 września 2012r. nabyła od (...) Banku S.A. we W. wierzytelność wobec pozwanej, wynikającą z umowy karty kredytu nr (...).

dowód:

- „wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej nr S/116/87/ (...) z dnia 21 sierpnia 2015r.”, k- 8;

Sporządzone zostało pismo, skierowane do pozwanej o zamiarze rozpoczęcia sądowego etapu dochodzenia długu wynikającego z umowy nr (...) wskazujące na zadłużenie w kwocie 16840,83 zł.

dowód:

- pismo Kancelarii (...) z dnia 20 listopada 2014r., k. 12-13;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Strona powodowa domagała się od pozwanej zapłaty należności wynikającej z umowy kredytu, powołując się na to, że dochodzona wierzytelność została nabyta przez stronę powodową od (...) Bank S.A. we W. na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 12 września 2012r.

W niniejszej sprawie pozwana, wezwana prawidłowo na rozprawę, nie ustosunkowała się do żądania pozwu i nie wniosła o rozpoznanie sprawy podczas jej nieobecności.

Stosownie do treści art. 339 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa (art. 339 § 2 kpc).

Wątpliwości dotyczą legitymacji procesowej czynnej strony powodowej. Tym samym nie można było przyjąć za prawdziwe twierdzeń strony powodowej przytoczonych w pozwie.

Otóż, aby ochrona prawna mogła być przez Sąd udzielona, z żądaniem jej udzielenia musi wystąpić osoba do tego uprawniona. Tymczasem w niniejszej sprawie strona powodowa nie wykazała czynnej legitymacji procesowej. Wprawdzie w uzasadnieniu pozwu wskazała ona, że na podstawie umowy cesji przejęła od (...) Bank S.A. we W. prawa do wierzytelności wobec pozwanej, niemniej dołączone przez nią do pozwu dokumenty (umowa sprzedaży wierzytelności, wyciąg z elektronicznego załącznika) nie stanowią dowodu na powyższe.

W myśl art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki (art. 509 § 2 k.c.). Na skutek przelewu, wierzytelność cedenta (dotychczasowego wierzyciela) przechodzi na cesjonariusza (nabywcę wierzytelności) w takim stanie, w jakim dotychczas istniała. Zasadniczo cesja nie wpływa na kształt wierzytelności, zmienia się jedynie podmiot uprawniony do żądania świadczenia. Warunkiem skutecznego zawarcia umowy przelewu

i rozporządzenia wierzytelnością jest to, aby była ona zindywidualizowana. Winien został określony stosunek prawny, z którego ona wynika. Ważne jest zatem wskazanie stron tego stosunku, świadczenia jak również jego przedmiotu. Kodeks cywilny nie posługuje się pojęciem cesji globalnej. W literaturze określając ten rodzaj czynności wskazuje się, że obejmuje ona większość a nawet wszystkie wierzytelności, nawet przyszłe, przysługujące wobec jednego lub kilku dłużników. Nie wzbudza kontrowersji cesja globalna, gdy istniejące wierzytelności zostały dostatecznie oznaczone (tak K. Zagrobelny, Komentarz do Kodeksu cywilnego, Warszawa 2006, CH BECK, str. 877).

W ocenie Sądu strona powodowa nie wykazała, aby nabyła wierzytelność względem pozwanej wynikającą z umowy kredytu, zawartej przez pozwaną z (...) Bankiem S.A. we W..

W celu wykazania nabycia wierzytelności wobec pozwanej strona powodowa przedłożyła w poczet materiału dowodowego umowę przelewu wierzytelności z dnia 12 września 2012r. wraz z wyciągiem z elektronicznego załącznika. Na podstawie przedstawionych przez stronę powodową dokumentów nie można stwierdzić, czy strona powodowa skutecznie nabyła wierzytelność przysługującą (...) Bankowi S.A. we W. względem pozwanej. Dowodu na potwierdzenie skuteczności dokonanej cesji wierzytelności wobec pozwanej, jej rodzaju i wysokości nie stanowi złożony do akt druk zatytułowany „wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji” Należy stosować odpowiednio przepisy o dowodzie z dokumentu. Powinien odpowiadać wymaganiom stawianym dokumentowi, czyli zawierać podpis oraz oznaczenie daty jego sporządzenia. Dokument opatrzony datą i podpisem osoby, która go sporządziła stanowi oświadczenie tej osoby, że dokonała sporządzenia takiego dokumentu. Natomiast nie jest objęty domniemaniem, że takie oświadczenie jest zgodne ze stanem rzeczywistym. Na potrzeby postępowania dowodowego niezbędne jest zaznaczenie daty sporządzenia dokumentu oraz zaopatrzenia go w podpis. Dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Odnosząc się do dowodu w postaci „wyciągu z załącznika do umowy cesji” należy mieć na uwadze, że nie jest wiadomym, kiedy ten wydruk został sporządzony. Ponadto, jak wynika z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 12 września 2012r., do umowy został sporządzony wykaz w postaci listy wierzytelności; nie jest możliwa weryfikacja wyciągu, gdyż nie dołączono wykazu wierzytelności, o którym mowa w par. 1 i 2 umowy. Wskazać także należy, że z umowy nie wynika, aby do umowy dołączony był wykaz wierzytelności w formie elektronicznej, tak więc nie jest wiadomym z jakiego załącznika pochodzi wykaz dołączony do pozwu.

Strona powodowa wskazała, że dysponuje jedynie jednym egzemplarzem papierowego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności i w związku z powyższym nie może go przedłożyć. W ocenie Sądu nic nie stoi na przeszkodzie, aby sporządzić kopię załącznika, poświadczyć za zgodność z oryginałem i dołączyć do pozwu.

Podobnie jak wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności Sąd ocenił dowód w postaci pisma Kancelarii (...) z dnia 20 listopada 2014r. Jest to kserokopia, która nie została poświadczona za zgodność z oryginałem.

W odniesieniu do dowodu w postaci wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej uznać należy, że jest to dokument prywatny, z którego wynika jedynie domniemanie zawarte w art. 245 k.c. Nie jest to wystarczający dowód dla stwierdzenia skuteczności cesji wierzytelności.

Sąd uznał zatem, iż strona powodowa nie udźwignęła ciężaru udowodnienia faktów, z których wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne. Podkreślić przy tym trzeba, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (por. wyrok SN z dnia 22.11.2001 r., sygn. I PKN 660/00, Wokanda 2002/7-8/44). Zgodnie z art. 232 k.p.c. obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony, a w myśl art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że ten, kto powołuje się na przysługujące mu prawo, występując z żądaniem obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądania. Chodzi tu o fakty, które mają istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, wykazujące istnienie prawa.

Zgodnie z obowiązującą w postępowaniu cywilnym zasadą kontrydiktoryjności sąd nie ma obowiązku zarządzania dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających

na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzania z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (por. wyrok SN z dnia 17.12.1996 r., sygn. I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Dopuszczenie dowodu z urzędu jest co do zasady prawem, a nie obowiązkiem sądu. W związku z powyższym, jeżeli materiał dowodowy zgromadzony przez strony nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z nieudowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów.

Mając na uwadze powyższe rozważania oraz treść art. 232 k.p.c. to strona powodowa była obowiązana przede wszystkim wykazać nabycie wierzytelności wobec pozwanej i z tego obowiązku się nie wywiązała, co skutkowało oddaleniem powództwa. Okoliczność przejścia wierzytelności ściśle określonej na rzecz nabywcy (istnienie legitymacji czynnej) jest okolicznością istotną, którą sąd bierze pod uwagę z urzędu. Obowiązkiem strony powodowej było wykazanie nabycia konkretnej wierzytelności przysługującej wobec pozwanej, czego jednak nie uczyniła. Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji. W dalszej mierze wskazać należy, iż Sąd nie orzekał w wyroku o kosztach procesu, albowiem strona powodowa w całości przegrała proces, a pozwana nie poniosła żadnych kosztów procesu.